

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง คอรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค
และคณะกรรมการบริหารพรรคเอกราช

ด้วยที่ประชุมใหญ่วิสามัญพรรคเอกราช ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้มีมติให้เปลี่ยนชื่อพรรคเอกราชเป็นพรรควิถีไทย และเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคโดยยกเลิก นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคเอกราช ดังนี้

๑. เปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคเอกราช พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยยกเลิกนโยบายพรรคเอกราช พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้นโยบายพรรควิถีไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนี้

นโยบายพรรควิถีไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

ประเทศไทย เป็นประเทศที่มีเอกราชและไม่สูญเสียเอกราชและอธิปไตยให้แก่ชาติใด แต่ปัจจุบันประเทศไทยกำลังสูญเสียเอกราชตกเป็นทาสทางเศรษฐกิจของชาติอื่น ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของไทยระส่ำระสายกระทบไปทั่วภูมิภาคเอเชียและของโลก

พรรควิถีไทย จึงรับอาสาเข้ามาครอบงำเอกราชทางความคิด เอกราชทางเศรษฐกิจของชาติตามนโยบายของพรรคที่เน้นประเด็นสำคัญต่อไปนี้

พรรคมีนโยบายทั้งในด้านเป้าหมาย กระบวนการ และวิธีการรวมความคิดของคนในชาติเพื่อปรับปรุงโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การเกษตร อุตสาหกรรม สาธารณสุข การคลัง การต่างประเทศ พาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อนำประเทศชาติก้าวไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

อย่างมั่นคง และสามารถต่อสู้แข่งขันและร่วมมือกับนานาชาติในเวทีโลกได้อย่างภาคภูมิใจ โดยปรับทัศนคติการปฏิบัติงานของภาครัฐจากการควบคุมสั่งการไปสู่การส่งเสริมสนับสนุนและบริการประชาชนภาคเอกชน ให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยการส่งเสริมการผลิต ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ในกรอบของการค้าเสรีอย่างเป็นธรรมภายใต้นโยบายความรู้ตามวิถีชีวิตแบบไทย “ภูมิปัญญาไทย วิสัยทัศน์สากล”

๑. นโยบายด้านการเมือง

๑.๑ พรรคมีนโยบายรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อรักษาไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยของชาติ โดยมุ่งให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และศรัทธายึดมั่นในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง มุ่งเน้นการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ส่งเสริมการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม และให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาทางการเมืองแก่ภาคประชาชนเพื่อรักษาสติธิประโยชน์ของตนและสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

๑.๒ พรรคจะดำเนินการพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองทั้งที่เป็นสถาบันการเมือง สถาบันข้าราชการ สถาบันสื่อมวลชน สถาบันรัฐสภา สถาบันบริหาร และสถาบันตุลาการให้เข้มแข็งมั่นคง มีประสิทธิภาพประสิทธิผลที่สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง นำเสนอมাত্রการป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ และป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่อันมิควรได้ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และพนักงานของรัฐโดยมาตรการ

ทางกฎหมาย มาตรการทางศีลธรรมอันดีงามทางศาสนา กลั่นกรองบุคคลที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้การเมืองพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง สนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินการขององค์กรอิสระที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

๒. นโยบายด้านการบริหาร

๒.๑ พรรคมีนโยบายที่จะพัฒนาระบบราชการและกระจายอำนาจการบริหาร โดยการปรับบทบาทภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุม มาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชนและประชาชน สร้างความชัดเจนในระบบราชการ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในทิศทางเดียวกัน สามารถสร้างความพึงพอใจของประชาชนได้ โดยเน้นการพัฒนาคนและระบบ ส่งเสริมความเป็นเลิศในงาน ยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน มีขวัญกำลังใจ และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถและผลงานด้วยระบบคุณภาพ

๒.๒ พรรคจะส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหาร การปกครอง การคลังจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บรายได้และบริหารงบประมาณของตนเองได้อย่างอิสระชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของราชการ และการเมืองท้องถิ่นให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น

๓. นโยบายด้านกฎหมาย

พรรคมีนโยบายที่จะแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ล้าสมัย เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศและของโลกในปัจจุบัน และยึดหยุ่น

ต่อสถานการณ์ในอนาคตทั้งที่เป็นกฎหมายสนับสนุนกิจการวิสาหกิจ ตลาดทุน การลงทุน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ โดยการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล สร้างความเป็นธรรมในสังคม และรักษาสถิตินุษยชนอย่างเคร่งครัด และให้ความช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. นโยบายด้านกระบวนการยุติธรรม

๔.๑ พรรคมีนโยบายที่จะพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก โดยการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพ ด้านความยุติธรรมให้สามารถเป็นหลักประกันความเป็นธรรมให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากล โดยให้การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา สิทธิของพยาน สิทธิที่จะได้รับการชดเชยความเสียหายอันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในฉบับปัจจุบัน จัดและปรับปรุงแก้ไขพันธสัญญา และการกระทำที่ไม่เป็นธรรมในสังคม ด้วยการปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน โดยเฉพาะความไม่เป็นธรรมในการบริโภคสินค้า อาหาร ยารักษาโรค การรักษาพยาบาล ที่พักอาศัย อสังหาริมทรัพย์ ความไม่เป็นธรรมในการใช้บริการ ในสถาบันการเงินและเงินทุนหลักทรัพย์ การประกันภัย การประกันชีวิต การเช่าซื้อ และทรัพย์สิน เป็นต้น

๔.๒ พรรคจะส่งเสริมบทบาทในการป้องกันและยับยั้งข้อพิพาทขั้นพื้นฐาน และส่งเสริมระบบการตรวจสอบ สิทธิในการควบคุม ช่องทางการร้องทุกข์กล่าวโทษ ให้เป็นเครื่องมือของประชาชน ผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาสและผู้เสียเปรียบ ให้มีโอกาสเข้าถึงและได้ใช้ประโยชน์การคุ้มครองและรักษาสติธิของตนเองมากขึ้น

๕.๓ พรรคจะพัฒนาศักยภาพขององค์กร สถาบัน บุคลากรของกระบวนการยุติธรรมให้สามารถแก้ปัญหาความไม่เป็นธรรมและข้อพิพาทระดับสากลได้ โดยการปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน เกษตรกร นักลงทุน ทรัพย์สิน ทรัพย์ากร และผลประโยชน์ของชาติ

๕. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคมีนโยบายที่จะกอบกู้เอกราชทางเศรษฐกิจของชาติไปสู่ความเป็นไท โดยการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ตามแนวความคิดเศรษฐกิจเชิงพุทธ เศรษฐกิจพอเพียง โดยการปลูกฝัง อุดมการณ์ ทศนคติให้คนในชาติมีความภูมิใจในความเป็นไทย นิยมในสินค้าไทย ปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ทั้งการผลิตและการเงินของประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาไทย เร่งแก้ไขปัญหานี้สินต่างประเทศ ส่งเสริมการส่งออก แก้ไขปัญหาการว่างงาน ระบบการเงิน สถาบันการเงิน การศึกษา การกระจายรายได้ การสร้างงานในท้องถิ่นชนบท ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจและความต้องการของสังคมในอนาคต ใช้นโยบายยืดหยุ่น ชัดเจน ชอบธรรม และตรวจสอบได้ โดยยึดหลักความเป็นเอกราชทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญ

๖. นโยบายด้านการเกษตร

๖.๑ พรรคมีนโยบายที่จะพัฒนาการเกษตรกรรมให้เป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ มีความเข้มแข็งทันสมัยเป็นฐานทางเศรษฐกิจอันแท้จริง สอดคล้องกับแนวความคิดที่ว่า เศรษฐกิจพอเพียงสามารถสร้างผลผลิตที่เพียงพอเพื่อการบริโภคภายในประเทศและเหลือเพื่อส่งออกสู่ตลาดโลก

๖.๒ พรรคจะเร่งรัดแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอย่างเร่งด่วน เช่นเดียวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของภาคธุรกิจอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับคนทุกกลุ่มในสังคม

๖.๓ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิตเพิ่มกำไร และแก้ไขปัญหาพ่อค้าคนกลางเพื่อให้เกษตรกรจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรโดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง

๗. นโยบายด้านการสหกรณ์

๗.๑ พรรคมุ่งมั่นส่งเสริมระบบสหกรณ์ให้เข้มแข็งเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจชุมชนอันเข้มแข็ง ส่งเสริมให้ประชาชนนำอุดมการณ์สหกรณ์มาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นฐานหลักของความคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของการดำรงอยู่ร่วมกันในชาติเพื่อให้บรรลุทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม อันนำมาซึ่งสันติสุขและความเป็นธรรมในสังคม เช่น การปฏิบัติตามความเชื่อมั่นในหลักการช่วยเหลือตัวเอง การร่วมมือช่วยเหลือกัน ความเชื่อมั่นในคุณค่าของสหกรณ์เพื่อบรรลุความอยู่ดีกินดี มีสุขในสังคม โดยดำเนินการดังนี้

(๑) ส่งเสริมสินเชื่อการเกษตร โดยจะหาแหล่งเงินกู้จากภายในและนอกประเทศในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อความมุ่งหมายในการดำเนินงานเกษตร เช่น เพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตร

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนมีอำนาจควบคุมกิจการของตนเอง โดยตนเอง มีอำนาจตัดสินใจโดยตนเองตามหลักสหกรณ์

(๓) จะจัดให้มีธนาคารสหกรณ์ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินธุรกิจธนาคารทั่วไป โดยจัดให้มีธนาคารสหกรณ์ ๓ ระดับ คือ ระดับท้องถิ่น รับสมาชิก

และทำธุรกิจเฉพาะในท้องถิ่นอย่างเฉพาะเจาะจง โดยใช้ชื่อธนาคารสหกรณ์สาขา (ชื่อตำบล แขวง อำเภอ เขต)

(ก) ระดับภูมิภาค ให้ธนาคารสหกรณ์ระดับท้องถิ่นภายในภูมิภาคเป็นสมาชิกทำหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านธุรกิจการเงินและการธนาคาร โดยใช้ชื่อ ธนาคารสหกรณ์ภาค (ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้)

(ข) ระดับประเทศ ให้ธนาคารระดับภาค และหรือ ธนาคารสหกรณ์ระดับท้องถิ่นเป็นสมาชิกทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและเป็นธนาคารกลางของสหกรณ์ในระดับประเทศ

(๔) ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศโดยใช้ระบบบาร์เตอร์เพื่อการแลกเปลี่ยนสินค้ากับประเทศต่างๆ

(๕) ป้องกันและยกเลิกระบบผูกขาดที่นำมาซึ่งความเดือดร้อนและของมอมเมาประชาชนทุกประเภท

(๖) ส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสให้มีกรรมสิทธิ์ร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งของการเป็นเจ้าของทรัพย์สินร่วมกันเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันไม่ใช่เพื่อคนใดคนหนึ่งหรือปัจเจกชน เช่น การทำนารวมสำหรับคนจนที่ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตวิญญาณสหกรณ์ มีน้ำใจสหกรณ์ ให้มีความสำนึกและตระหนักในสิทธิหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างแข็งขันด้วยความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

(๘) ส่งเสริมให้นำระบบสหกรณ์ไปใช้ในการดำเนินกลุ่มของวิสาหกิจการค้า อุตสาหกรรมและกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับมหภาค

๘. นโยบายด้านสังคม

พรรคมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งสร้างความมั่นคงได้ด้วยตนเอง ขจัดความไม่เป็นธรรมต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ค่าตอบแทนอันเกิดจากข้อแตกต่างทางด้านกายภาพ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา โดยการให้การคุ้มครอง เด็ก สตรี คนพิการ และทุพพลภาพ มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบหรือถูกกดขี่ข่มเหง และนำไปแสวงหาผลประโยชน์ในทางที่มีชอบ โดยเร่งรัดให้มีความเสมอภาคกันในสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนมีศักยภาพในการช่วยเหลือตนเอง รับผิดชอบต่อตนเอง มีความเป็นประชาธิปไตย ศรัทธายึดมั่นในหลักคุณธรรม ศิลธรรม และจริยธรรม ความซื่อสัตย์ เปิดเผย รับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม และเอื้ออาทรต่อกัน สร้างความมั่นคงด้วยระบบประชาคม โดยมีความมั่นคงของครอบครัวเป็นหลักยึดโยง

๙. นโยบายการศึกษา

พรรคมีนโยบายที่จะส่งเสริมพระพุทธศาสนาและศาสนาทุกศาสนา เพื่อให้ศาสนิกชนในแต่ละศาสนาได้ศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนในแต่ละศาสนาอย่างถูกต้อง พรรคจะผลักดันให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ ส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยสงฆ์และมหาวิทยาลัยอื่นของรัฐที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาวินัยและการปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาของโลก เสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นธรรมาธิปไตยสอดคล้องกับหลักธรรมวินัย จัดให้มีการศึกษาอบรมแก่พระสงฆ์ผู้ปกครองทุกระดับให้ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด เสนอกฎหมายให้มีบทลงโทษอาญาอย่างหนักแก่พระสงฆ์ผู้กระทำผิดธรรมวินัยและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทำความเสื่อมเสียแก่พระพุทธศาสนา ส่งเสริมสนับสนุนวัด องค์กรทางศาสนาและสถาบันการศึกษา

ทางศาสนาทุกศาสนาให้เป็นแกนนำในการพัฒนาจิตใจของประชาชนทุกเพศทุกวัย เพื่อให้เกิดความสงบสุขต่อสังคมในระดับต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน

๑๐. นโยบายด้านการสาธารณสุข

๑๐.๑ พรรคมีนโยบายให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและคุณภาพทั้งในภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ขยายระบบประกันสุขภาพให้ทั่วถึง

๑๐.๒ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีคุณภาพและพอเพียง รวมทั้งจัดให้มีการกระจายบุคลากรอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์และทางสาธารณสุขที่ทันสมัย มาให้บริการอย่างแพร่หลาย ให้ความสำคัญต่อการวิจัยกับการพัฒนาของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาระบบ รูปแบบ และเทคโนโลยีทางการแพทย์กับการบริการสาธารณสุขอย่างจริงจัง

๑๐.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการใช้สมุนไพรเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์และการพาณิชย์อย่างเร่งด่วนการสาธารณสุข รวมทั้งการให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาทางการแพทย์และเภสัชแผนไทย

๑๑. นโยบายด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

๑๑.๑ พรรคมีนโยบายส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อสนองต่อประชาชนทุกวัย ทุกอาชีพ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และมุ่งสู่สังคมแห่งปัญญา เสริมสร้างความสามารถทางภาษาต่างประเทศของประชาชนอย่างน้อยตั้งแต่คนละ ๒ ภาษาขึ้นไป ส่งเสริมรักษาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้เอกชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับทุกสาขา

อย่างอิสระ เสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชนทั้งทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจ เพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเสริมสร้างซึ่งกันและกัน รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทุกประเภทเพื่อก้าวสู่อาชีพและเป็นผู้นำในระดับเอเชียในประเภทกีฬาที่มีความถนัด

๑๑.๒ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษา เพื่อวางรากฐานเด็กไทยอย่างมีคุณภาพ ด้วยการอบรมให้เด็กเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีทั้งปัญญาและระเบียบวินัย สามารถนำความรู้และความคิดมาสร้างสรรค์งานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง

๑๑.๓ ปรับปรุงบุคลากรที่เกี่ยวกับการศึกษาของชาติทุกระดับ ให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา เพื่อการพัฒนาเด็กไทยภายใต้กรอบวินัยแห่งปัญญา

๑๒. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

๑๒.๑ พรรคมีนโยบายที่จะพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อวิสาหกิจทุกระดับ

๑๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านการวิจัยและการพัฒนาโดยให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานของภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการและกระบวนการผลิตของวิสาหกิจเพื่อสร้างขีดความสามารถในการผลิตเพื่อการส่งออก และการบริโภคภายในประเทศเพื่อลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและการขาดดุลย์การค้า ทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม การพาณิชย์ทุกประเภท

๑๒.๓ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เพื่อการประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมและเร่งด่วน โดยหาแหล่งพลังงานอื่นทดแทนพลังงานน้ำมัน เช่น พลังงานแสงแดด พลังงานลม พลังงานชีวภาพ เป็นต้น

๑๓. นโยบายด้านความมั่นคง

๑๓.๑ พรรคมีนโยบายจะเสริมสร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงระหว่างประเทศเพื่อลดความหวาดระแวง ระหว่างประเทศในภูมิภาคลง โดยการเข้าร่วมในเวทีการเจรจาด้านความมั่นคงของอาเซียน ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพในกลุ่มสมาชิกของอาเซียน กับกองทัพของชาติพันธมิตรของไทย

๑๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๑๔.๑ พรรคมีนโยบายมุ่งมั่นร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียน และองค์กรสำคัญในระดับภูมิภาค และระดับโลกที่ไทยเป็นภาคีสมาชิกอย่างเสมอภาค และคำนึงถึงศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ ร่วมกันแก้ไขปัญหาและเพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจของอาเซียน สร้างดุลยภาพทางการเมืองระหว่างประเทศ ให้เกิดขึ้นในภูมิภาคอย่างชัดเจนเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและป้องกันผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของทุนระหว่างประเทศอย่างเร่งด่วน

๑๔.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และกับนานาชาติ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยไม่แทรกแซงกิจการภายในระหว่างกัน และยึดถือหลักการต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน รวมทั้งประสานความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด

๑๔.๓ ปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยโดยประสานนโยบายระหว่างหน่วยงานราชการด้านการต่างประเทศและเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนได้รับข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัย และให้หน่วยงานราชการในต่างประเทศสามารถใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างทันทั่วถึง

๒. เปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคเอกราช พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยยกเลิกข้อบังคับพรรคเอกราช พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อบังคับพรรควิถีไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนี้

ข้อบังคับพรรควิถีไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

ด้วยที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคเอกราช ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ ได้มีมติให้เปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคเอกราชเป็นข้อบังคับพรรควิถีไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารและดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคเพื่อบรรลุเจตนารมณ์ในการให้พรรควิถีไทยเป็นพรรคการเมืองของประชาชนทุกคนที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาของปวงชนชาวไทย เพื่อเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง การปกครองของประเทศตามวิถีทางระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรควิถีไทย พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคเอกราช พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรควิถีไทย” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “VITHEETHAI PARTY” ใช้ชื่อย่ออักษรภาษาไทยว่า “ว.ท.” และชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “V.T.P.”

ข้อ ๕ ภาพเครื่องหมายพรรคเป็นรูปวงกลมมีรูปแผนที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สีแดง พื้นน้ำทะเลเป็นสีน้ำเงิน รูปแผนที่ประเทศไทยเป็นสีขาวอยู่ตรงกลาง อยู่ท่ามกลางประเทศอื่นสีแดง แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกราชของประเทศไทย ดังภาพข้างล่างนี้

ส่วนตราขงเครื่องหมายสำหรับประทับตรารับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายในลักษณะเดียวกับเครื่องหมายพรรค หากแต่ใช้สีเดียวล้วน และสีพื้นของเครื่องหมายไม่มี ดังภาพต่อไปนี้

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่พรรควิถิไทย ตั้งอยู่ ๓๒/๔๐๖ หมู่ที่ ๑๒ หมู่บ้าน
สหกรณ์การบิคนไทย ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ข้อ ๗ ในกรณีทีพรรคจัดตั้งสาขาพรรคขึ้ให้ใช้ชื่อพรรคประกอบด้วยชื่อ
ท้องที่ทีสาขาพรรคนันตั้งอยู่เป็นชื่อสาขาพรรคคือพรรควิถิไทยสาขา.....โดยมีชื่อ
อำเภอหรือจังหวัดต่อท้าย

ข้อ ๘ ในข้อบ้งคัับนี้

“พรรค” หมายถึง พรรควิถิไทย

“ข้อบ้งคัับ” หมายถึง ข้อบ้งคัับพรรควิถิไทย

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกสามัญพรรควิถิไทย

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายถึง คณะกรรมการบริหารพรรควิถิไทย

“คณะผู้บริหารพรรค” หมายถึง คณะผู้บริหารพรรควิถิไทย

“ผู้บริหาร” หมายถึง ผู้บริหารพรรควิถิไทย

“สำนักงานใหญ่พรรค” หมายถึง สำนักงานใหญ่พรรควิถิไทย

“คณะกรรมการบริหารภาค” หมายถึง คณะกรรมการบริหารภาคพรรควิถิไทย

“กรรมการภาค” หมายถึง กรรมการภาคพรรควิถิไทย

“คณะกรรมการบริหารจังหวัด” หมายถึง คณะกรรมการบริหารจังหวัด
พรรควิถิไทย

“กรรมการจังหวัด” หมายถึง กรรมการจังหวัดพรรควิถิไทย

“สาขาพรรค” หมายถึง สาขาพรรคการเมืองพรรควิถิไทย

“คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค” หมายถึง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรควิถีไทย

“กรรมการสาขาพรรค” หมายถึง กรรมการสาขาพรรควิถีไทย

“ผู้อำนวยการพรรค” หมายถึง ผู้อำนวยการพรรควิถีไทย

“นายทะเบียนพรรค” หมายถึง นายทะเบียนพรรควิถีไทย

“หัวหน้าสำนักงานพรรค” หมายถึง หัวหน้าสำนักงานพรรควิถีไทย

“เจ้าหน้าที่พรรค” หมายถึง เจ้าหน้าที่พรรควิถีไทย

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ส่วนที่ ๑

ข้อ ๕ สมาชิกพรรค แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ซึ่งตกลงยินยอมรับคำเชิญเข้าเป็นสมาชิกพรรคเมื่อคณะกรรมการบริหารหรือคณะผู้บริหารมีมติเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยการเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์จะมีผลเริ่มตั้งแต่วันที่หัวหน้าพรรคได้ประกาศรายชื่อ ณ สำนักงานใหญ่พรรค และได้จัดแจ้งชื่อสมาชิكدังกล่าวในทะเบียนรายชื่อสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพรรคแล้ว

สิทธิ หน้าที่ และบทบาทของสมาชิกกิตติมศักดิ์ในพรรคให้เป็นไปตามกำหนด
ในระเบียบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่บุคคลที่หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค
หรือประธานสาขาหรือเลขาธิการสาขาได้รับสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคและได้รับการ
ตรวจสอบจากนายทะเบียนพรรคและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค
โดยมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) มีความเลื่อมใสศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและอุดมการณ์ นโยบาย ข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๑๒ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ มิให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

- (๑) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วย

กฎหมาย

- (๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๕) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียน
การจัดตั้งพรรคการเมือง พรรคจะต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป
โดยจะต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและ
จังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

ส่วนที่ ๒

การสมัครเป็นสมาชิกและการสิ้นสุดสมาชิกภาพ

ข้อ ๑๓ ผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องยื่นใบสมัครต่อหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาหรือเลขาธิการสาขาพรรคตามแบบพิมพ์ของพรรค หลักฐานการสมัครให้ยึดตามสำเนาทะเบียนบ้าน และบัตรประจำตัวประชาชน ค่าธรรมเนียมการสมัคร ค่าบำรุงรายปี ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

เมื่อได้รับใบสมัครตามความในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงรายปีตกเป็นของพรรค ให้นายทะเบียนพรรคพิจารณาใบสมัคร ถ้าปรากฏว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นสมาชิกได้ และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกพรรคครบถ้วน ให้หัวหน้าพรรคนำเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคและให้นายทะเบียนพรรคจัดแจ้งชื่อ อาชีพและที่อยู่ของสมาชิกในทะเบียนสมาชิกพรรคและออกบัตรประจำตัวสมาชิกไว้เป็นหลักฐานตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกเริ่มตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติเห็นชอบรับเป็นสมาชิกให้นายทะเบียนพรรคจัดแจ้งชื่อ อาชีพและที่อยู่ของสมาชิกในทะเบียนสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

(๔) มีลักษณะต้องห้ามตาม ข้อ ๑๒

(๕) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นในขณะเดียวกัน

(๖) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากการเป็นสมาชิก

เนื่องจากกระทำการขัดต่อวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก ทั้งนี้ไม่รวมถึงสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๗) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องพ้นจากการเป็นสมาชิก ถ้าที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารของพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดให้สมาชิกภาพของบุคคลดังกล่าวสิ้นสุดลง โดยการลงมติดังกล่าวให้ลงคะแนนเสียงโดยวิธีลับ และดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๘) พรรคต้องเลิกไปตามกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง

(๙) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งเลิกพรรค

สมาชิกที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้วให้นายทะเบียนพรรคจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนสมาชิกของพรรคและให้เรียกบัตรประจำตัวสมาชิกคืนด้วย

ข้อ ๑๖ การลาออกจากสมาชิกให้ยื่นหนังสือลาออกต่อเลขาธิการพรรค หรือเลขาธิการสาขาพรรคแล้วแต่กรณีได้รับหนังสือลาออกและให้มีผลสมบูรณ์เมื่อได้รับอนุมัติการลาออก

ส่วนที่ ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๗ สมาชิกมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีตัวแทนเข้าไปแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๒) มีตัวแทนเข้าร่วมประชุมในการประชุมใหญ่ของพรรค
- (๓) ลงคะแนนเสียงตามข้อบังคับหรือมติของคณะกรรมการ

บริหารพรรค

(๔) ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการ หรืออนุกรรมการอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับหรือเป็นที่ปรึกษาพรรค หรือผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๕) ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

(๖) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะมีมติกำหนดเป็นคราวๆ ไป

ข้อ ๑๘ สมาชิกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ชำระค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรครายปี ทั้งนี้เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติกำหนดตามข้อ ๕๓ (๖)

(๒) ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือมติขององค์กรบริหารงานของพรรคแล้วแต่กรณี

(๓) สนับสนุน ส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์
ของพรรค ตลอดจนกิจกรรมของพรรค

(๔) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๕) ยึดมั่นในระเบียบวินัยและจรรยาบรรณของพรรค

(๖) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่กระทำการใดๆ อันจะนำ
ความเสียหายมาสู่พรรค

ส่วนที่ ๔

หน้าที่และความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๕ หน้าที่และความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกและประชาชนทั่วไป
มีดังนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสมาชิกและ
ประชาชนทั่วไปในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง

(๒) ส่งเสริมและให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกภายในกรอบแห่ง
กฎหมายและข้อบังคับ

(๓) ส่งเสริมให้การศึกษอบรมสัมมนาและปลูกฝังความสำนึก
ทางศาสนา การศึกษา การเมือง สังคม เศรษฐกิจ และพัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้
พัฒนาความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

- (๔) พิจารณาช่วยเหลือและเป็นปากเสียงให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำอันไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน
- (๕) เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับพรรคให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปทราบ
- (๖) พิจารณาคัดเลือกสมาชิกผู้มีความเหมาะสมให้ลงสมัครรับเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ

หมวด ๓

ผู้สนับสนุนกิจกรรมของพรรค

ข้อ ๒๐ ผู้สนับสนุนกิจกรรมของพรรค แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

- (๑) เด็กและเยาวชน
- (๒) บุคคลทั่วไปและองค์กรต่าง ๆ

สิทธิ หน้าที่ และบทบาทของผู้สนับสนุนกิจกรรมของพรรคให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติกำหนด

ข้อ ๒๑ เด็กและเยาวชน ได้แก่ บุคคลผู้มิใช่อายุยังไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ (๑) (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๒ ที่แสดงความจำนงขอเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค

ข้อ ๒๒ บุคคลทั่วไปและองค์กรต่าง ๆ ได้แก่บุคคลและองค์กรต่าง ๆ ที่มีความสนใจและแสดงความจำนงขอเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค แต่ไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกของพรรค

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อให้สมาชิกร่วมกันสร้างและพัฒนาพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการปฏิบัติตนของสมาชิก ดังนี้

(๑) สมาชิกต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติคณะกรรมการบริหารพรรค คำสั่งของผู้บริหารพรรคที่สั่งการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๒) สมาชิกต้องไม่ใช้ความเป็นสมาชิกไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อข้อบังคับ หรือกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี

(๓) สมาชิกต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์สมาชิกด้วยกัน หรือองค์กรบริหารของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค

(๕) สมาชิกต้องไม่ทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือศีลธรรม หรืออันเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี และเป็นที่ยกเว้นแก่บุคคลทั่วไป

(๖) สมาชิกต้องเคารพมติของคณะกรรมการบริหารพรรคเกี่ยวกับการเลือกผู้ที่พรรคส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๒๔ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองสมาชิกต้องยึดถือและปฏิบัติตามหลักการ และรักษาไว้ซึ่งจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

(๒) มีความประพฤติ และดำรงชีพด้วยคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) แสดงความยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรค

(๔) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในงานของพรรคตามขีดความสามารถของตน

(๕) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อรักษาความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๖) ปฏิบัติตนตามประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๕ ให้มีคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการมีจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งหัวหน้าพรรคเลือกตั้งจากคณะกรรมการบริหาร

และเสนอให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาให้ความเห็นชอบและแต่งตั้ง และให้มี
หน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลรักษาระเบียบวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

(๒) สอบสวนข้อเท็จจริงและพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกแล้ว

เสนอผลพิจารณาต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อวินิจฉัยและดำเนินการตามข้อบังคับ

(๓) การออกกฎระเบียบเกี่ยวกับวินัยและจรรยาบรรณเป็นคราว ๆ

ตามความจำเป็น แล้วเสนอคณะกรรมการบริหารให้ความเห็นชอบเพื่อประกาศ
ใช้บังคับต่อไป

วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณ ให้เป็นไป
ตามวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๓

การกล่าวหาและลงโทษสมาชิก

ข้อ ๒๖ การกล่าวหาสมาชิกคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็น
การกระทำที่ผิดวินัยหรือละเมิดจรรยาบรรณอันควรปฏิบัติตามควรแก่การลงโทษ
อาจทำได้โดยกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่ง หรือสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
ลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือยื่นต่อกรรมการวินัยและจรรยาบรรณคนใดคนหนึ่ง
หรือกรรมการบริหาร หรือผู้บริหารพรรค

ข้อ ๒๗ เมื่อมีการกล่าวหาสมาชิกตามข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาข้อกล่าวหาดังกล่าวโดยเร็ว

หลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบสวนข้อเท็จจริงและพิจารณาข้อกล่าวหาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณกำหนด

ข้อ ๒๘ สมาชิกผู้ใดกระทำการอันเป็นการผิดวินัยและละเมิดจรรยาบรรณของพรรค ต้องได้รับโทษตามความร้ายแรงของการกระทำผิดวินัยและละเมิดจรรยาบรรณดังนี้

- (๑) ตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ตัดสิทธิที่พึงมีในฐานะสมาชิกตามข้อบังคับ
- (๔) ให้พ้นจากความเป็นสมาชิก

ในกรณีที่สมาชิคนั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยการกระทำนั้นอาจมีผลให้สมาชิคนั้นถูกให้พ้นจากการเป็นสมาชิก ให้คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณส่งผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะของตนให้ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคพิจารณาคัดให้สมาชิคนั้นพ้นจากการเป็นสมาชิกและจะต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดของพรรค และการลงมติให้ลงคะแนนเสียงโดยวิธีลับ

หมวด ๕

โครงสร้างพรรค

ส่วนที่ ๑

สำนักงานใหญ่

ข้อ ๒๕ ให้พรรคมีสำนักงานใหญ่ซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริหารงานของพรรคตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งก็ได้และให้มีสาขาพรรคในท้องที่ต่างๆ ในประเทศตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๐ ในการบริหารงานของพรรค ให้มีสำนักงานดังต่อไปนี้ อยู่ในสำนักงานใหญ่ของพรรค

(๑) สำนักงานเลขานุการพรรค มีหน้าที่ดูแลการบริหารกิจการงานภายในของพรรค

(๒) สำนักงานเลขานุการหัวหน้าพรรค มีหน้าที่ในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าพรรคและกระทำการอื่นใดตามที่หัวหน้าพรรคจะเห็นสมควรสั่งการ โดยประสานงานกับเลขานุการพรรค

(๓) สำนักงานนโยบายและแผนงานโครงการ มีหน้าที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของพรรคในทางข้อมูลทางวิชาการในด้านต่างๆ เช่น ด้านพุทธศาสนาและศาสนาอื่น การศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การทหาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข การคลัง พาณิชย อุตสาหกรรม กฎหมาย การต่างประเทศ การทูต และอื่นๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรค หรือเลขานุการพรรคเห็นสมควรสั่งการ

(๔) สำนักงานบัญชีและการเงินพรรค มีหน้าที่ดูแลการบริหารงานทางการเงินและบัญชีของพรรคให้เรียบร้อยมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคและงานอื่นๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคเห็นสมควรสั่งการ

(๕) สำนักงานภาคทั้ง ๔ ภาค มีหน้าที่บริหารกิจการของพรรคแต่ละภาค ตามที่เลขาธิการพรรค หัวหน้าพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๖) สำนักงานผู้อำนวยการพรรค มีหน้าที่บริหารกิจการภายในสำนักงานของพรรค

(๗) สำนักงานอื่นที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควรกำหนด และมีมติให้ดำเนินการ

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจกำหนดอำนาจหน้าที่เพิ่มเติม และการแบ่งส่วนงานภายในของแต่ละสำนักงานดังกล่าวข้างต้นได้ตามที่เห็นสมควร

การกำหนดตำแหน่ง ลักษณะงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ อัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่และอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๒

สาขาพรรค

ข้อ ๓๑ ในท้องที่ใดมีสมาชิกตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป มีความประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรค ก็ให้สมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่นั้น

มีหนังสือแจ้งความประสงค์ไปยังเลขาธิการพรรค เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากเลขาธิการพรรคเห็นชอบก็ให้แจ้งให้สมาชิกผู้ขอจัดตั้งดำเนินการจัดประชุม เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคต่อไป

การกำหนดท้องที่ในการจัดตั้งสาขาพรรคตามความในวรรคแรกนั้น ให้ถือเขต เลือกตั้งตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด หนึ่งเขตเลือกตั้งเป็นหนึ่งท้องที่ ในท้องที่หนึ่งๆ จะตั้งสาขาพรรคได้เพียงหนึ่งสาขาเท่านั้น

ข้อ ๓๒ เมื่อเลขาธิการพรรคได้ให้ความเห็นชอบกับการจัดตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมสมาชิกผู้ขอจัดตั้งสาขา โดยมีสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐาน ทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่นั้น เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เพื่อเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคภายในกำหนดระยะเวลาที่เลขาธิการพรรคกำหนด

เมื่อที่ประชุมสมาชิกผู้ขอจัดตั้งสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร สาขาพรรคแล้ว ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสาขาพรรคจัดทำแบบรายงานการขอจัดตั้ง สาขาพรรคไปยังหัวหน้าพรรคเพื่อมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียน พรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่จัดตั้งสาขาพรรคแล้วเสร็จ

เมื่อหัวหน้าพรรคได้รับหนังสือรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคจากนายทะเบียน พรรคการเมืองแล้วให้แจ้งให้เลขาธิการพรรคและคณะกรรมการบริหารทราบ

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการสาขาพรรค ประกอบด้วยประธานสาขาพรรค รองประธานสาขาพรรค เลขานุการสาขาพรรค รองเลขานุการสาขาพรรค เภรัญญากร สาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค และกรรมการสาขาพรรคอื่น อีกไม่เกินสามคน ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์และเลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ในกรณีที่เลขาธิการพรรคเห็นว่าประธานสาขาพรรค รองประธานสาขาพรรค เลขานุการสาขาพรรค รองเลขานุการสาขาพรรค เภรัณยูิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค ผู้ใดมีประพฤติกณ์ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป ให้เลขาธิการพรรคเสนอเรื่องให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติปลดบุคคลดังกล่าว จากตำแหน่งได้

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นกำหนด ตามวาระแล้ว อาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกได้

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรค นอกจากประธานสาขาพรรค วางลงก่อนครบกำหนดวาระ ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคดำเนินการแต่งตั้ง กรรมการสาขาพรรคคนใหม่แทนและให้อยู่ในตำแหน่งเท่าที่กรรมการสาขาพรรค ที่คนแทน หากคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคมีวาระเหลืออยู่ไม่เกินเก้าสิบวัน ให้ใช้ คณะกรรมการบริหารสาขาเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๓๕ ในกรณีตำแหน่งประธานสาขาพรรควางลง ให้มีการประชุมสมาชิก สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งนั้น วางลง ในระหว่างที่ประธานสาขาพรรควางลง หรือประธานสาขาพรรคไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคปฏิบัติหน้าที่แทน หากรองประธาน สาขาพรรคไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการ สาขาพรรคผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรควางลงเกินกึ่งหนึ่ง ให้คณะกรรมการ สาขาพรรคทั้งหมดพ้นจากตำแหน่ง และให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร สาขาพรรคขึ้นใหม่ทั้งคณะ

การดำเนินการใดๆ ของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ เมื่อได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ประธานสาขาพรรคนั้นๆ รายงานให้เลขาธิการพรรคทราบ

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาใหม่ ให้เลขาธิการพรรคดำเนินการให้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่

ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่จากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากครบวาระ คณะกรรมการสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะฝ่าฝืนกฎหมายหรือข้อบังคับพรรคหรือการกระทำอื่นใดอันทำให้เกิดความเสียหายต่อพรรคอย่างร้ายแรง

(๓) ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกผู้มาประชุมครั้งนั้นให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๘ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการบริหารสาขาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๗ (๒)
- (๔) คณะกรรมการสาขาพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคอย่างร้ายแรง
- (๕) ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสาขาพรรคที่มาประชุม หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสาขาพรรคทั้งหมดที่เข้าประชุมให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการขยายจำนวนสมาชิกพรรคในเขตพื้นที่ของสาขา
- (๒) ให้การศึกษาอบรมสัมมนาทางศาสนา การศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ฝึกอาชีพเพิ่มรายได้ และอื่นๆ ตามอุดมการณ์ และนโยบายของพรรคแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป
- (๓) เผยแพร่อุดมการณ์ แนวนโยบาย และกิจกรรมของพรรคแก่ประชาชนทั่วไป
- (๔) รณรงค์ช่วยเหลือและสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ให้ได้รับเลือกตั้ง
- (๕) ดำเนินกิจกรรมร่วมกับมวลชนในท้องถิ่น และดำเนินโครงการเศรษฐกิจตามที่พรรคแนะนำหรือที่พรรคเห็นชอบ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และเพิ่มรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น

(๖) บริหารกิจการภายในของสาขาพรรค

(๗) เสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทุกระดับต่อ คณะกรรมการบริหารจังหวัดคนเพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารภาคและเลขาธิการ พรรค หัวหน้าพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค

(๘) จัดทำแผนงานโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาอาชีพ และอื่นๆ ในสาขาของตนเพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารจังหวัด คณะกรรมการ บริหารภาคและเลขาธิการพรรค หัวหน้าพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค

(๙) จัดทำแผนงานงบประมาณบริหารสาขาพรรคของตน

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค เลขาธิการ พรรค คณะกรรมการบริหารภาค และคณะกรรมการบริหารจังหวัดมอบหมาย

ข้อ ๕๐ การประชุมใหญ่ของสาขาพรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการ สาขาพรรคจัดให้มีการประชุมปีละหนึ่งครั้ง ซึ่งจะต้องทำการประชุมก่อนการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือน

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การประชุมนอกจาก กรณีตาม (๑) ซึ่งประธานสาขาพรรคแต่ละสาขาหรือคณะกรรมการสาขาพรรค หรือเลขาธิการพรรคจะจัดให้มีการประชุมขึ้นเมื่อใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

สมาชิกของสาขาพรรคตั้งแต่หนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสาขา พรรคมีสิทธิเข้าชื่อกันร้องขอให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ สาขาพรรคเมื่อใดก็ได้ ในกรณีนี้ประธานสาขาพรรคจะต้องจัดให้มีการประชุมภายใน

สี่สิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอเป็นหนังสือ โดยนำหนังสือร้องขอให้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคมาพิจารณาด้วย

องค์ประชุมของการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรคมีสมาชิกของสาขาพรรคนั้นมาเข้าร่วมประชุมจำนวนเท่าใดให้ถือเป็นองค์ประชุมเท่านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าคนจึงจะถือว่าเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมหากประธานไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุมแทน

มติของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ถ้าหากในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคครั้งใด เมื่อพ้นเวลาที่กำหนดไว้สำหรับเริ่มการประชุมแล้วหนึ่งชั่วโมง ปรากฏว่ายังไม่ครบองค์ประชุม ให้เลื่อนการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคออกไป และให้จัดประชุมใหม่ภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันแต่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ในการประชุมใหญ่ที่เลื่อนมานี้มีสมาชิกสาขาพรรคที่มาร่วมประชุมด้วยจำนวนเท่าใดให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไปจึงจะเป็นองค์ประชุม และที่ประชุมสาขาพรรคที่เลื่อนมานี้ให้พิจารณาเฉพาะเรื่องตามระเบียบวาระที่ได้กำหนดไว้แล้วเท่านั้น

หมวด ๖

การบริหารงานพรรค

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔๑ การบริหารงานของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) ที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๒) ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) ที่ประชุมคณะผู้บริหารพรรค
- (๔) ที่ประชุมผู้บริหารพรรค
- (๕) ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค สมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎรพรรคและรัฐมนตรี ของพรรค

- (๖) ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และรัฐมนตรีพรรค
- (๗) ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรค
- (๘) ที่ประชุมรัฐมนตรีพรรค

ส่วนที่ ๒

ที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๔๒ ที่ประชุมใหญ่พรรคเป็นองค์กรสูงสุดของพรรค

การประชุมใหญ่ของพรรคมีสองกรณีคือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรคจัดให้มีการประชุมปีละหนึ่งครั้ง ภายในสี่เดือนนับแต่สิ้นสุดปีบัญชีของพรรค

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึงการประชุมนอกจากกรณีตาม (๑) ซึ่งกระทำได้โดยประธานที่ประชุมใหญ่มีหนังสือเรียกประชุม หรือคณะกรรมการบริหารพรรค หรือผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด มีหนังสือขอให้ประธานที่ประชุมใหญ่มีหนังสือเชิญประชุมใหญ่ และผู้ร้องขอจะต้องระบุถึงสาเหตุที่ต้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญมาพิจารณาด้วย ในกรณีนี้ประธานที่ประชุมใหญ่จะต้องจัดให้มีการประชุมภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอนั้น

ข้อ ๔๓ ในการเรียกประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญหรือการประชุมอื่นใด ให้ประธานที่ประชุมมีหนังสือเชิญผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุม หรือเชิญโดยทางใดทางหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔๔ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เรียกประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญหรือการประชุมอื่นของพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคหนึ่งในสามมีหนังสือให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือเรียกประชุม ในการนี้หัวหน้าพรรคต้องมีหนังสือเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๔๕ ในการเรียกประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญหรือการประชุมอื่นของพรรคให้ระบุสถานที่ วัน เวลา และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ของพรรคไปด้วย

ข้อ ๔๖ ผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในที่ประชุมใหญ่ มีดังนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) ผู้บริหารพรรค

- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๔) รัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๕) สมาชิกกิตติมศักดิ์ (ถ้ามี)
- (๖) ที่ปรึกษาพรรค (ถ้ามี)
- (๗) ประธานคณะกรรมการบริหารภาคในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๘) ประธานคณะกรรมการบริหารจังหวัดในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๙) ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคในขณะนั้น
- (๑๐) ผู้อำนวยการพรรค
- (๑๑) รองผู้อำนวยการพรรค (ถ้ามี)
- (๑๒) นายทะเบียนพรรค
- (๑๓) หัวหน้าสำนักงานพรรคในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๑๔) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ให้เลขาธิการพรรคประกาศจำนวนผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค โดยแยกจำนวนผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมแต่ละประเภทให้ชัดเจนอย่างน้อยสิบห้าวัน ก่อนวันประชุมใหญ่

ข้อ ๔๗ การประชุมใหญ่ของพรรคจะต้องมีผู้ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมใหญ่ดำรงตำแหน่งหลายฐานะ ในคราวเดียวกันให้มีสิทธิลงคะแนนเสียงได้เพียงเสียงเดียว